

"Şu kelimeyi, Otuz İkinci Sözün Birinci Mevkıfı gayet kuvvetli ve şâşaalı bir surette ispat ettiğinden, ona havale ederiz. Onun fevkinde beyan olamaz; ondan daha ileri beyana lüzum yok..." Bu gurur ifadesi değil mi? Kur'an ve hadisten ileri beyan olur mu?

Üstadımız, Risale-i Nur'u ve onun harika meziyetlerini kendi malı, kendi telifi olarak görmüyor bilakis bir ikram-ı İlahi bir lema-i Kur'anî bir lütf-u Rabbanî olarak görüyor. Kendisini de bu ikrama, bu lütfu en evvel muhtaç bir aciz bir fakir olarak değerlendiriyor.

Ayrıca Risale-i Nur'un kuvvet ve kat'iliği ve tekit ile ifade edilmesi küfre karşıdır ve müminleri takviye etmek içindir. Yoksa -haşa- İslam alimlerine karşı bir mukabele bir mücahede değildir.

Hem -haşa- bu ifade ve izahlar Kur'an ve hadisten daha üstün demiyor, ayet ve hadislerle getirilen bu tefsir bu zamanın ihtiyacına tam bir ilaç tam bir reçete diyor. [Otuz İkinci Söz'ün Birinci Mevkıfı](#) zaten ayetlerden sızan küçük ışık hüzmeleridir.

Üstadımız bu soruya kendisi şu cevapları vermektedir:

"ÜÇÜNCÜ SEBEP: Sözler hakkında, tevazu suretinde demiyorum; belki bir hakikati beyan etmek için derim ki:"

"Sözlerdeki hakaik ve kemâlât benim değil, Kur'an'ındır ve Kur'an'dan tereşşuh etmiştir. Hattâ Onuncu Söz, yüzer âyât-ı Kur'âniyeden süzölmüş bazı katarattır. Sair risaleler dahi umumen öyledir."

"Madem ben öyle biliyorum. Ve madem ben fâniyim, gideceğim. Elbette bâki olacak bir şey ve bir eser, benimle bağlanmamak gerektir ve bağlanmamalı. Ve madem ehl-i dalâlet ve tuğyan, işlerine gelmeyen bir eseri, eser sahibini çürütmekle eseri çürütmek âdetleridir. Elbette, semâ-yı Kur'an'ın yıldızlarıyla bağlanan risaleler, benim gibi çok itirazâta ve tenkidâta medar olabilen ve sukut edebilen çürük bir direk bağlanmamalı."

"Hem madem örf-ü nâsta, bir eserdeki mezâyâ, o eserin masdarı ve menbaı zannettikleri müellifinin etvârında aranılıyor. Ve bu örfe göre, o hakaik-i âliyeyi ve o cevâhir-i galiyeyi kendim gibi bir müflise ve onların binde birini kendinde gösteremeyen şahsiyetime

mal etmek, hakikate karşı büyük bir haksızlık olduğu için, risaleler kendi malım değil, Kur'ân'ın malı olarak, Kur'ân'ın reşehât-ı meziyâtına mazhar olduklarını izhar etmeye mecburum."

"Evet, lezzetli üzüm salkımlarının hâsiyetleri, kuru çubuğunda aranılmaz. İşte ben de öyle bir kuru çubuk hükmündeyim."(1)

"*Hata 45:* İlminin vüs'atini ve karihasının genişliğini ve zekâsının feyzini ve yüksekliğini anlatmak istemiştir."

"*Cevap:* Elli altmış senelik hayat-ı ilmiyesi böyle temeddühlere ihtiyaç bırakmadığı gibi, âhir ömründe şahsını temeddühten bütün bütün çekindiği, yalnız hakaik-ı imaniyenin beyanında yanlış etmediği ve sırf Kur'ân'ın feyzinden iktibas ettiğine dair beyanını böyle hodfuruşâne bir surete çevirmek büyük bir iftiradır. Hattâ o yanlış doğru da olsa meşhur Abdülvehhab-ı Şirânî ve Muhyiddin-i Arabî gibi pek çok ehl-i hakikat ulema, tahdis-i nimet nev'inde bu tarz-ı ihsanat-ı İlâhiyeyi çok defa kitaplarında zikretmişler."(2)

"Evet, imanlı fazilet, medar-ı tahakküm olmadığı gibi, sebab-i istibdat da olamaz. Tahakküm ve tagallüb etmek faziletsizliktir. Ve bilhassa ehl-i faziletin en mühim meşrebi, acz ve fakr ve tevazu ile hayat-ı içtimaiye-i beşeriyeye karışmak tarzındadır. Lillâhilhamd, bu meşrep üstünde hayatımız gitmiş ve gidiyor. Ben kendimde fazilet var diye fahir suretinde dâvâ etmiyorum. Fakat nimet-i İlâhiyeyi tahdis suretinde şükretmek niyetiyle diyorum ki:"

"Cenâb-ı Hak, fazl ve keremiyle, ulûm-u imaniye ve Kur'âniyeye çalışmak ve fehmetmek faziletini ihsan etmiştir. Bu ihsan-ı İlâhîyi bütün hayatımda, lillâhilhamd, tevfik-i İlâhî ile şu millet-i İslâmiyenin menfaatine, saadetine sarf ederek, hiçbir vakit vasita-i tahakküm ve tagallüb olmadığı gibi, ekser ehl-i gafletçe matlup olan teveccüh-ü nâs ve hüsn-ü kabul-ü halk dahi, mühim bir sırta binaen benim menfûrumdur, onlardan kaçıyorum. Yirmi sene eski hayatımı zayi ettiği için onları kendime muzır görüyorum. Fakat Risale-i Nur'u beğenmelerine bir emâre biliyorum, onları küstürmüyorum."(3)

Dipnotlar:

(1) bk. [Mektubat, Yirmi Sekizinci Mektup, Yedinci Risale Olan Yedinci Mesele.](#)

(2) bk. [Şualar, On Dördüncü Şua.](#)

(3) bk. [Lem'alar, Yirmi İkinci Lem'a.](#)